Васил Николов (Dated: 08.03.2022)

І. ЦЕЛ НА УПРАЖНЕНИЕТО

Да се измери топлинният капацитет на метален образец посредством сравняването му с охлаждане на образец от друг метал, но със същата форма.

II. ТЕОРЕТИЧНА ОБОСНОВКА

Ако нагрят метал се остави в околната среда, той започва да се охлажда. В нашият експеримент ще използваме малки метални образци, за които в добро приближение е вярно, че температурата във всяка точка от образеца е еднаква. От закона на Нютон за охлаждане знаем, че мощността, с която тяло излъчва топлина в околната среда е пропорционална на разликата между температурата на тялото и тази на околната среда, като коефициентът на пропорционалност зависи от формата и физическите размери на тялото, но не и от неговият материал. Тогава можем да запишем следните зависимости за мощността на излъчване:

$$P = cm \frac{dT}{dt}$$

$$P = \alpha S(T - T_0)$$

$$\frac{dT}{dt} = \frac{\alpha S}{cm}(T - T_0)$$

Нека имаме два образеца с еднакви форми, 1 и 2, като знаем специфичният топлинен капацитет на образец 1 като функция на температурата, и се опитваме да намерим специфичния топлинен капацитет на образец 2. Тогава и за двата образеца можем да запишем

$$\frac{dT_1}{dt} = \frac{\alpha S}{c_1 m_1} (T - T_0); \quad \frac{dT_2}{dt} = \frac{\alpha S}{c_2 m_2} (T - T_0)$$

$$\frac{c_2}{c_1} = \frac{m_1 (dT_1/dt)}{m_2 (dT_2/dt)}$$

$$c_2 = c_1 \frac{m_1 (dT_1/dt)}{m_2 (dT_2/dt)}$$
(1)

От (1) следва, че за да намерим специфичният топлинен капацитет на металът е нужно да намерим производната на температурата на образците при едни и същи температури.

ІІІ. ЕКСПЕРИМЕНТАЛНА УСТАНОВКА

Металните образци са направени от мед и желязо, и са с форма на чаша. Така те могат да се поставят върху термодвойка, която измерва температурата им във времето. Дадена е калибрационна таблица за термодвойката, чрез която показанието на волтметърът може да се превърне в разлика на температурата на образеца и стайната температура. По време на провеждане на експеримента стайната температура е $T_0 = 20^{\circ}C$. Измерванията на температурата се правят през 10 секунди.

IV. ОБРАБОТКА НА ДАННИ

За да се използва формула (1) трябва да се намери производна на температурата от времето, което не е тривиална задача. Ако топлинният капацитет от времето беше константа, то температура на образците щеше да намалява експоненциално с времето. Тогава щяхме да фитираме експонента, и да я диференцираме аналитично. Тъй като обаче специфичният топлинен капацитет се променя с температурата, графиката на температурата на образеца от времето няма да е точно експонента, а би била от вида

$$T(t)=T_0exp(-rac{lpha S}{cm}t)+T_0+f(t)$$
 $f(t)<< T_0exp(-rac{lpha S}{cm}t)$ за всяко време t

За да намерим производната на температурата от времето първо ще фитираме числено функция от вида

$$T(t) = Aexp(-\lambda t) + T_0$$

на експерименталните данни. След това за отчитане на ефекта от променливият капацитет